31978D0528

DECIZIA CONSILIULUI
din 6 iunie 1978
de acceptare în numele Comunității a trei anexe la Convenția internațională privind simplificarea și armonizarea procedurilor vamale

(78/528/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

având în vedere recomandarea Comisiei,

întrucât, prin Decizia 75/199/CEE, [1] Comunitatea a încheiat Convenția internațională privind simplificarea și armonizarea procedurilor vamale și a acceptat anexele la respectiva convenție cu privire la antrepozitele vamale;

întrucât anexele la respectiva Convenție privind formalitățile vamale care preced depunerea declarației mărfurilor, depozitarea temporară a mărfurilor și zonele libere pot fi acceptate de către Comunitate;

întrucât este oportun, cu toate acestea, ca acceptarea acestor anexe să fie supusă anumitor rezerve în scopul respectării cerințelor speciale ale uniunii vamale,

DECIDE:

Articolul 1

Se acceptă în numele Comunității următoarele anexe la Convenția internațională privind simplificarea și armonizarea procedurilor vamale:

— anexa A.1 privind formalitățile vamale dinaintea declarării mărfurilor, cu rezervele referitoare la standardele 11 și 21;

— anexa A.2 privind depozitarea temporară a mărfurilor, cu rezervele referitoare la procedurile recomandate 10, 13 și 21;

— anexa F.1 privind zonele libere, cu o rezervă referitoare la standardul 21.

Textele anexelor menționate mai sus se anexează la prezenta decizie.

Articolul 2

Comisia informează Secretariatul General al Consiliului de Cooperare Vamală asupra acceptării anexelor menționate la articolul 1, sub rezerva dispozițiilor articolului respectiv.

Adoptată la Luxemburg, 6 iunie 1978.

Pentru Consiliu

Președintele

K. B. ANDERSEN

[1] JO L 100, 21.4.1975, p. 1.

ANEXĂ

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ PRIVIND SIMPLIFICAREA ŞI ARMONIZAREA PROCEDURILOR VAMALE

Anexele A.1, A.2 și F.1

ANEXA A.1

ANEXA PRIVIND FORMALITĂȚILE VAMALE ANTERIOARE DEPUNERII DECLARAȚIEI MĂRFURILOR

INTRODUCERE

Mărfurile pot fi introduse într-o țară prin diferite modalități de transport. În scopul apărării intereselor trezoreriei publice și al respectării legislației interne, transportatorul care introduce mărfurile pe teritoriul vamal ar trebui să le prezinte fără întârziere, împreună cu mijlocul de transport respectiv, autorităților vamale. Dispozițiile necesare pentru controlul la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal depind, în mare măsură, de caracteristicile geografice ale țării, precum și de alți factori cum ar fi principalele modalități de transport utilizate pentru introducerea mărfurilor în țară.

În multe cazuri, biroul vamal la care se prezintă mărfurile și la care se depune declarația mărfurilor este situat în locul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal; cu toate acestea, se poate întâmpla ca biroul vamal să fie situat la o anumită distanță față de acest loc. În acest caz, este obligatoriu ca autoritățile vamale să fie în măsură de a controla transportarea mărfurilor către biroul vamal unde acestea se prezintă în vamă.

Interesele vamale pot fi apărate prin reglementări care să prevadă anumite obligații pentru transportator, precum și prin supravegherea fizică de către vamă a mijloacelor de transport și a mărfurilor introduse pe teritoriul vamal.

Este important ca aceste măsuri să genereze dificultăți minime în ceea ce privește comerțul internațional. În consecință, toate formalitățile de îndeplinit de către transportator ar trebui să fie cât mai simple posibil, iar informațiile cu privire la acestea ar trebui puse la dispoziția tuturor persoanele interesate.

Prezenta anexă nu se aplică în cazul mărfurilor care sosesc sub un regim vamal, cum ar fi cel al tranzitului vamal internațional, al mărfurilor expediate prin poștă sau transportate în bagajele călătorilor sau al mărfurilor plasate în depozitare temporară. De asemenea, nu se referă la alte formalități care se pot aplica în cazul anumitor modalități de transport, de exemplu, prezentarea unei declarații la sosirea navei.

DEFINIȚII

În sensul prezentei anexe:

(a) termenul „formalități vamale anterioare depunerii declarației mărfurilor” reprezintă toate operațiunile care trebuie efectuate de către persoana interesată și de către autoritățile vamale, din momentul introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal și până la plasarea acestora sub un regim vamal;

Notă:

Depozitarea temporară poate fi considerată regim vamal.

(b) termenul „teritoriu vamal” înseamnă teritoriul pe care se aplică în totalitate legislația vamală a unui stat;

(c) termenul „transportator” înseamnă persoana care transportă efectiv mărfurile sau care este responsabilă cu funcționarea mijlocului de transport;

(d) termenul „drepturi și taxe de import” înseamnă drepturile vamale și toate celelalte drepturi, taxe, redevențe sau alte impuneri care se percep la importul mărfurilor sau cu ocazia acestuia, cu excepția redevențelor și impunerilor a căror valoare se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate;

(e) termenul „declarația mărfurilor” înseamnă declarația întocmită în forma prescrisă de către autoritățile vamale, prin care persoanele interesate indică regimul vamal care se aplică mărfurilor și furnizează toate datele solicitate de către autoritățile vamale pentru aplicarea regimului respectiv;

(f) termenul „control vamal” înseamnă totalitatea măsurilor aplicate pentru a asigura respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative de a căror aplicare răspund autoritățile vamale;

(g) termenul „persoană” înseamnă atât persoane fizice cât și juridice, cu excepția cazului în care contextul specifică altfel;

PRINCIPII

1. **Standard**

Formalitățile vamale anterioare depunerii declarației mărfurilor sunt reglementate de dispozițiile prezentei anexe.

2. **Standard**

Legislația internă prevede condițiile și formalitățile care trebuie îndeplinite cu privire la mărfurile introduse pe teritoriul vamal.

3. **Standard**

Toate mărfurile introduse pe teritoriul vamal se supun controlului vamal, indiferent dacă li se aplică sau nu drepturi și taxe la import.

4. **Standard**

Formalitățile vamale anterioare depunerii declarației mărfurilor se reduc la minimum necesar pentru a se asigura respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative de a căror aplicare răspund autoritățile vamale.

5. **Standard**

Formalitățile vamale anterioare depunerii declarației mărfurilor se aplică în condiții de egalitate, indiferent de țara de origine sau de proveniență a mărfurilor.

INTRODUCEREA MĂRFURILOR PE TERITORIUL VAMAL

Locurile de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal

6. **Standard**

Legislația internă specifică locurile de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal. Pentru stabilirea acestora, se ține seama în special de cerințele specifice de natură comercială, industrială și de transport.

Notă:

Țările pot specifica în acest scop rutele vamale, acestea putând fi drumuri, căi ferate, căi navigabile și orice alte rute (conducte etc.) care trebuie utilizate pentru importul mărfurilor.

Obligațiile transportatorului

7. **Standard**

Introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal implică obligația transportatorului de a le duce direct la un birou vamal sau într-un alt loc specificat de către autoritățile vamale, fără a altera natura sau ambalajul acestor mărfuri.

8. **Standard**

În cazul în care transportul mărfurilor din locul introducerii pe teritoriul vamal până la biroul vamal sau într-un alt loc specificat este întrerupt de un accident sau un caz de forță majoră, transportatorului i se cere să ia măsurile necesare pentru prevenirea intrării mărfurilor în circulație neautorizată și să informeze autoritățile vamale sau alte autorități competente cu privire la natura accidentului sau a altor circumstanțe care au dus la întreruperea călătoriei.

Controlul vamal

9. **Standard**

Controlul vamal al mărfurilor importate se reduce la minimum.

Note:

1. Controlul vamal poate include pătrunderea în mijloacele de transport și percheziționarea acestora.

2. Autoritățile vamale pot avea competența de a lua măsuri speciale de control care se aplică numai în zone specificate, cum ar fi zona de frontieră.

3. În general nu este necesară luarea unor măsuri de control care implică descărcarea mărfurilor, aplicarea unor sigilii sau a altor semne de identificare asupra mijloacelor de transport ori a mărfurilor sau transportul mărfurilor sub escortă vamală. Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale consideră indispensabile astfel de măsuri de control, ele aplică acele măsuri care produc cele mai puține inconveniente atât pentru autoritățile vamale, cât și pentru transportator, fiind totuși sufi cient de sigure. În general, se acceptă sigiliile vamale și semnele de identificare aplicate de către autoritățile vamale ale altei țări, cu excepția cazului în care sunt considerate insuficiente sau nesigure.

PREZENTAREA MĂRFURILOR ÎN VAMĂ

Documentația

10. **Practică recomandată**

În cazul în care biroul vamal la care se prezintă mărfurile nu este situat în locul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal, nu ar trebui să existe obligația depunerii vreunui document la autoritățile vamale în acel loc.

Notă:

În scopul identificării mărfurilor, autoritățile vamale pot solicita prezentarea documentelor comerciale, de transport sau a altor documente care însoțesc mărfurile.

11. **Standard**

Atunci când autoritățile vamale solicită documente la prezentarea mărfurilor în vamă, nu este nevoie ca aceste documente să conțină mai multe informații decât cele necesare pentru identificarea mărfurilor și a mijlocului de transport.

Notă:

Informațiile se obțin în mod normal din documentele comerciale și de transport, al căror conținut poate diferi în funcție de modalitatea de transport utilizată. În general, autoritățile vamale nu vor solicita alte informații decât descrierea mărfurilor, a coletelor (mărci și cifre, număr și tip, greutate), precum și identificarea mijlocului de transport. Cu toate acestea, se poate limita prin acord internațional cantitatea de informații care pot fi solicitate (de exemplu, țara respectivă poate fi parte contractantă la anexa 9 la Convenția privind aviația civilă internațională sau la Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional).

12. **Practica recomandată**

În cazul în care documentele prezentate la vamă sunt redactate într-o altă limbă decât cea prevăzută în acest scop sau în altă limbă decât cea a țării în care se introduc mărfurile, nu este necesar să se solicite în mod sistematic traducerea acestor documente.

Competența și programul de lucru al birourilor vamale

13. **Standard**

Autoritățile vamale desemnează birourile vamale la care se pot prezenta mărfurile în vamă. Ele stabilesc competențele acestor birouri și programul de lucru, ținând seama în special de cerințele specifice de ordin comercial, industrial și de transport.

Note:

1. În unele țări, competența birourilor vamale se stabilește în funcție de rutele vamale și de importanța acestora.

2. După caz, se pot limita competențele anumitor birouri vamale fie la anumite modalități de transport, fie la anumite categorii de mărfuri, fie la mărfurile destinate anumitor zone (de exemplu, zona de frontieră sau o zonă industrială).

14. **Practica recomandată**

În cazul în care două birouri vamale corespondente sunt situate pe o frontieră comună, autoritățile vamale ale celor două țări în cauză ar trebui să coreleze programul de lucru și competențele acestor birouri.

Notă:

În unele cazuri există controale corelate la frontierele comune, birourile vamale ale celor două țări fiind situate în același loc și uneori în aceeași clădire.

Sosirea în afara programului de lucru

15. **Standard**

Autoritățile vamale specifică măsurile de prevedere care trebuie luate de către transportator pentru a preveni intrarea mărfurilor în circulație neautorizată pe teritoriul vamal în cazul în care acestea sosesc la un birou vamal în afara programului de lucru.

Notă:

Transportatorului i se poate solicita să păstreze mărfurile într-un anumit loc, în interiorul sau în apropierea clădirii în care se află biroului vamal.

16. **Practică recomandată**

La cererea transportatorului și din motive pe care autoritățile vamale le consideră întemeiate, acestea din urmă ar trebui să permită, pe cât este posibil, efectuarea, în afara programului de lucru al biroului vamal, a formalităților vamale anterioare depunerii declarației mărfurilor; i se poate solicita transportatorului suportarea cheltuielilor aferente.

DESCĂRCAREA

Locurile de descărcare

17. **Standard**

Legislația internă prevede locurile în care este autorizată descărcarea.

18. **Practică recomandată**

La cererea persoanei interesate și din motive pe care autoritățile vamale le consideră întemeiate, acestea din urmă ar trebui să permită descărcarea mărfurilor într-un alt loc decât cel autorizat; i se poate solicita persoanei interesate suportarea cheltuielilor aferente.

Notă:

Mărfurile se pot descărca, după caz, la sediul persoanei interesate, în locuri dotate corespunzător sau în orice loc din zona aflată sub supraveghere vamală.

Începerea descărcării

19. **Practică recomandată**

Începerea descărcării ar trebui permisă cât de curând posibil după sosirea mijloacelor de transport la locul de descărcare.

20. **Practică recomandată**

La cererea persoanei interesate și din motive pe care autoritățile vamale le consideră întemeiate, acestea din urmă ar trebui să permită, în măsura în care împrejurările administrative o permit, inițierea procedurii de descărcare în afara programului de lucru; i se poate solicita persoanei în cauză suportarea cheltuielilor aferente.

MĂRFURI DETERIORATE, DISTRUSE SAU PIERDUTE

21. **Standard**

Scutirea totală sau parțială, după caz, de la plata drepturilor și taxelor de import se acordă pentru mărfurile deteriorate, distruse sau pierdute definitiv într-un accident sau în caz de forță majoră, în timpul efectuării formalităților vamale anterioare depunerii declarației mărfurilor, cu condiția ca faptele să fie constatate corespunzător în conformitate cu cerințele autorităților vamale.

Notă:

La cererea persoanei interesate, resturile mărfurilor care intră sub incidența prezentului standard pot fi:

(a) vămuite în vederea utilizării pe plan local în starea lor actuală ca și cum ar fi fost importate în acea stare;

(b) reexportate sau

(c) considerate ca fiind lipsite de valoare comercială, sub control vamal, fără a antrena cheltuieli suportate din trezoreria publică sau

(d) cu acordul autorităților vamale, abandonate fără nici un fel de cheltuieli suportate din trezoreria publică.

RESPONSABILITATEA PENTRU PLATA DREPTURILOR ȘI A TAXELOR DE IMPORT

22. **Standard**

Legislația internă stabilește persoana sau persoanele responsabile cu plata drepturilor sau a taxelor de import pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal care nu au fost prezentate în vamă în conformitate cu condițiile și formalitățile care trebuie îndeplinite înaintea depunerii declarației mărfurilor.

INFORMAȚII REFERITOARE LA FORMALITĂȚILE ANTERIOARE DEPUNERII DECLARAȚIEI MĂRFURILOR

23. **Standard**

Autoritățile vamale iau măsuri pentru ca orice persoană interesată să poată obține fără dificultate toate informațiile utile cu privire la formalitățile care trebuie îndeplinite înaintea depunerii declarației mărfurilor.

ANEXA A.2

ANEXĂ PRIVIND DEPOZITAREA TEMPORARĂ A MĂRFURILOR

INTRODUCERE

Este important ca, la sosire, să fie permisă cât de curând posibil descărcarea mărfurilor din mijloacele de transport. Din acest motiv, administrațiile vamale au instituit un regim care permite începerea descărcării cât de curând posibil după sosire, cu un minimum de formalități, cu condiția servirii interesului trezoreriei publice.

Din diferite motive, între sosirea mărfurilor și depunerea declarației privind respectivele mărfuri se poate scurge un interval de timp. În acest caz, autoritățile vamale solicită ca mărfurile să fie păstrate sub control vamal și, în acest scop, ele se depozitează de obicei în anumite locuri având această destinație, până la depunerea declarației mărfurilor. Aceste locuri se numesc depozite provizorii și se pot prezenta sub forma unor clădiri sau a unor spații împrejmuite sau neîmprejmuite.

Dispozițiile prezentei anexe nu se aplică depozitării mărfurilor în antrepozite vamale sau în zone libere.

DEFINIȚII

În sensul prezentei anexe:

(a) termenul „depozitare temporară a mărfurilor” înseamnă păstrarea temporară a mărfurilor sub control vamal în clădiri sau spații împrejmuite ori neîmprejmuite specificate de către autoritățile vamale (denumite în continuare depozite temporare) până la depunerea declarației mărfurilor;

(b) termenul „drepturi și taxe de import” înseamnă drepturile vamale și toate celelalte drepturi, taxe, redevențe sau alte impuneri care se percep la importul mărfurilor sau în legătură cu acesta, cu excepția redevențelor și impunerilor a căror valoare se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate;

(c) termenul „declarația mărfurilor” înseamnă declarația întocmită în forma prescrisă de către autoritățile vamale, prin care persoanele interesate indică regimul vamal care se aplică mărfurilor și furnizează toate datele solicitate de către autoritățile vamale pentru aplicarea regimului respectiv;

(d) termenul „control vamal” înseamnă totalitatea măsurilor aplicate pentru a se asigura respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative de a căror aplicare răspund autoritățile vamale;

(e) termenul „garanție” înseamnă elementul care asigură, în conformitate cu cerințele autorităților vamale, îndeplinirea unei obligații către vamă. Garanția se numește „generală” atunci când asigură îndeplinirea obligațiilor care decurg din mai multe operațiuni;

(f) termenul „persoană” înseamnă atât persoane fizice cât și juridice, cu excepția cazului în care se specifică altfel.

PRINCIPII

1. **Standard**

Depozitarea temporară a mărfurilor este reglementată de dispozițiile prezentei anexe.

2. **Standard**

Legislația internă prevede condițiile și formalitățile care trebuie îndeplinite cu privire la mărfurile plasate în depozite temporare.

DOMENIUL DE APLICARE

3. **Standard**

Autoritățile vamale autorizează înființarea depozitelor temporare ori de câte ori le consideră necesare pentru a răspunde cerințelor comerțului și ale industriei.

Note:

1. În conformitate cu dispozițiile legislației interne, depozitele temporare pot fi gestionate de către autoritățile vamale, alte autorități sau persoane fizice ori juridice.

2. Depozitele temporare pot fi deschise tuturor importatorilor și altor persoane îndreptățite a dispune de mărfurile importate sau utilizarea acestora poate fi rezervată anumitor persoane.

4. **Standard**

Depozitarea temporară este permisă pentru toate tipurile de mărfuri, indiferent de cantitate, țara de origine sau țara de proveniență. Cu toate acestea, mărfurile care constituie un pericol, care pot afecta alte mărfuri sau care necesită instalații speciale sunt admise numai în depozitele temporare amenajate special în acest scop.

5. **Standard**

Singurul document solicitat la plasarea mărfurilor în depozitele temporare este cel folosit pentru descrierea mărfurilor atunci când sunt prezentate în vamă.

GESTIONAREA DEPOZITELOR TEMPORARE

6. **Standard**

Cerințele privind construirea, amenajarea și gestionarea depozitelor temporare, precum și dispozițiile privind depozitarea, evidența operativă și contabilă și controlul vamal al mărfurilor se stabilesc de către autoritățile vamale.

Note:

1. În scopul controlului, autoritățile vamale pot, în special:

— să țină sau să solicite ținerea evidenței mărfurilor plasate în depozitele temporare (folosind registre speciale sau o documentație relevantă);

— să mențină depozitele temporare sub supraveghere permanentă sau intermitentă;

— să solicite ca depozitele temporare să fie dublu sigilate (de către persoana interesată și de către o autoritate vamală);

— să inventarieze periodic stocurile de mărfuri.

2. În general, mărfurile trebuie depozitate în spații încuiate. Cu toate acestea, mărfurile de dimensiuni mari sau mărfurile grele și cele la care se aplică drepturi cu valoare mică, reprezentând un risc scăzut pentru trezoreria publică, se depozitează frecvent în spații neîmprejmuite dar aflate sub supraveghere vamală.

7. **Standard**

Legislația internă stabilește persoana sau persoanele responsabile cu plata oricăror drepturi și taxe la import pentru mărfurile aflate în depozitare temporară pentru care nu există documente justificative considerate satisfăcătoare de către autoritățile vamale.

8. **Standard**

În cazul în care autorității sau persoanei care gestionează un depozit temporar i se solicită constituirea unei garanții, autoritățile vamale acceptă garanția generală.

9. **Practică recomandată**

Valoarea garanției ar trebui stabilită la un nivel cât mai scăzut posibil, luând în considerare drepturile și taxele la import care pot fi impuse.

10. **Practică recomandată**

Autoritățile vamale ar trebui să renunțe la garanție în cazul în care depozitul temporar se află sub supraveghere vamală adecvată, în special atunci când este sub sigiliu vamal.

OPERAȚIUNI AUTORIZATE

11. **Standard**

Orice persoană îndreptățită să dispună de mărfurile aflate în depozitele temporare are dreptul, în scopul pregătirii declarației mărfurilor:

(a) să le inspecteze;

(b) să le cântărească;

(c) să preleveze mostre, plătind drepturile și taxele de import, după caz.

12. **Standard**

Mărfurile depozitate temporar pot fi supuse operațiunilor normale necesare păstrării lor în aceeași stare.

Notă:

Operațiunile normale necesare pentru păstrarea mărfurilor în aceeași stare pot include curățarea, baterea, înlăturarea prafului, sortarea și repararea sau înlocuirea ambalajelor depreciate.

13. **Practică recomandată**

Ar trebui să se permită ca mărfurile depozitate temporar să fie supuse operațiunilor normale, în condițiile stabilite de autoritățile vamale, care să faciliteze scoaterea lor din depozit și transportul ulterior.

Notă:

Aceste operațiuni pot include sortarea, împărțirea pe loturi, cântărirea, marcarea, etichetarea. Ele pot include de asemenea gruparea diferitelor loturi de mărfuri care sunt destinate transportării ulterioare sub un singur document de transport și/sau un singur document vamal.

DURATA DEPOZITĂRII TEMPORARE

14. **Standard**

În cazul în care legislația internă prevede un termen pentru depozitarea temporară, timpul alocat trebuie să fie suficient pentru ca importatorul să poată îndeplini formalitățile necesare pentru a plasa mărfurile sub un regim vamal.

Notă:

Termenul stabilit poate varia în funcție de modalitatea de transport utilizată, fiind mai lung în cazul mărfurilor importate pe cale maritimă.

15. **Practică recomandată**

La cererea persoanei interesate și din motive considerate întemeiate de către autoritățile vamale, acestea ar trebui să extindă termenul stabilit inițial.

DEFECTAREA, DETERIORAREA, PIERDEREA, DISTRUGEREA SAU ABANDONAREA MĂRFURILOR

16. **Standard**

Mărfurile defectate, stricate sau deteriorate în mod accidental sau din motiv de forță majoră înainte de părăsirea depozitului temporar pot fi vămuite ca și cum ar fi fost importate în starea aceasta, adică defectate, stricate sau deteriorate.

17. **Standard**

Mărfurile depozitate temporar care sunt distruse sau pierdute definitiv în mod accidental sau din motiv de forță majoră nu se supun drepturilor și taxelor laimport, cu condiția ca distrugerea sau pierderea să fie constatată corespunzător, în conformitate cu cerințele autorităților vamale.

Resturile sau deșeurile rămase în urma distrugerii se supun, dacă se utilizează pentru consumul intern, drepturilor și taxelor laimport care s-ar aplica unor astfel de resturi și deșeuri importate în statul respectiv.

18. **Standard**

La cererea persoanei îndreptățite să dispună de acestea, mărfurile din depozitele temporare pot fi abandonate, în întregime sau parțial, în favoarea trezoreriei publice, pot fi distruse sau deposedate de valoarea comercială sub control vamal, după cum decid autoritățile vamale. Astfel de abandon sau distrugere nu atrage cheltuieli din trezoreria publică.

Resturile sau deșeurile rămase în urma distrugerii se supun, dacă se utilizează pentru consumul intern, drepturilor și taxelor laimport care s-ar aplica unor astfel de resturi și deșeuri importate în statul respectiv.

SCOATEREA DIN DEPOZITUL TEMPORAR

19. **Standard**

Orice persoană având dreptul de a dispune de mărfuri este îndreptățită să le scoată din depozitul temporar, sub rezerva respectării în fiecare caz a condițiilor și formalităților respective.

Notă:

Autoritățile vamale pot solicita persoanei în cauză să facă dovada dreptului de a dispune de aceste mărfuri.

MĂRFURILE CARE NU SUNT SCOASE DIN DEPOZITUL TEMPORAR

20. **Standard**

Legislația internă prevede procedura care trebuie urmată în cazul în care mărfurile nu sunt scoase din depozitul temporar în termenul stabilit.

21. **Practică recomandată**

În cazul în care mărfurile neridicate din depozitul temporar sunt vândute de către autoritățile vamale, încasările din vânzare, după scăderea drepturilor și taxelor laimport și a tuturor celorlalte redevențe și impuneri aplicate, ar trebui fie acordate – atunci când este posibil – persoanei sau persoanelor îndreptățite să le primească, fie păstrate la dispoziția acestora pentru o perioadă de timp determinată.

INFORMAȚII PRIVIND DEPOZITAREA TEMPORARĂ

22. **Standard**

Autoritățile vamale iau măsurile necesare pentru ca orice persoană interesată să poată obține ușor toate informațiile utile despre depozitarea temporară a mărfurilor.

ANEXA F.1

ANEXA PRIVIND ZONELE LIBERE

INTRODUCERE

Anumite state au considerat de mult timp că este necesar să încurajeze dezvoltarea comerțului lor exterior și a comerțului internațional în general, prin acordarea unei scutiri pe durata nedeterminată de drepturi și taxe la import pentru mărfurile care intră într-o parte a teritoriului lor unde sunt considerate în general ca fiind în afara teritoriului vamal. Mărfurile astfel introduse nu se supun controlului vamal obișnuit.

În sensul prezentei anexe, această parte a teritoriului este denumită „zonă liberă”, deși în unele țări este de asemenea cunoscută sub diferite alte nume, cum ar fi „porto franco” sau „antrepozit liber”.

Se poate face o distincție între zonele libere comerciale și zonele libere industriale. În zonele libere comerciale, operațiunile permise se limitează în general la cele necesare pentru păstrarea mărfurilor și la manipulările obișnuite, necesare îmbunătățirii formei de prezentare sau a vandabilității acestora sau pregătirii lor pentru transport. În zonele libere industriale sunt autorizate operațiunile de perfecționare.

Deși mărfurile introduse în zonele libere sunt în general considerate, în privința drepturilor și a taxelor de import, ca fiind în afara teritoriului vamal, anumite dispoziții ale statelor în cauză pot rămâne aplicabile, spre exemplu interdicții și restricții care derivă din legislația internă. De asemenea, autoritățile vamale efectuează controale în interiorul zonelor libere pentru a se asigura că operațiunile se desfășoară corespunzător.

Mărfurile introduse din teritoriul vamal într-o zonă liberă sunt în general scutite de la drepturile și taxele la import, precum și de la drepturile și taxele interne acordate la export sau beneficiază de rambursări ale acestora.

În cazul în care se permite introducerea pe teritoriul vamal a mărfurilor care nu au fost perfecționate într-o zonă liberă, în vederea introducerii lor pe piața națională, pentru acestea se percep drepturi și taxe de import ca și cum ar fi fost importate direct din străinătate. Cu toate acestea, se aplică norme speciale de evaluare, stabilite de legislația internă, în cazul mărfurilor străine care au fost perfecționate în zone libere sau în cazul în care mărfurile utilizate au fost de origine națională sau au fost importate cu plata drepturilor și taxelor la import și au beneficiat de scutire de drepturi și taxe la import sau de restituirea acestora atunci când au fost introduse în zona liberă.

În unele țări se acordă pe tot teritoriul facilități vamale comparabile cu cele specifice zonelor libere, în contextul altor regimuri vamale cum ar fi antrepozitarea vamală, regimul de *drawback*, admiterea temporară în vederea perfecționării active sau tranzitul vamal.

DEFINIȚII

În sensul prezentei anexe:

(a) termenul „zonă liberă” înseamnă o parte a teritoriului unui stat unde toate mărfurile introduse sunt în general considerate, în ceea ce privește drepturile și taxele la import, ca fiind în afara teritoriului vamal, nefiind astfel supuse controlului vamal obișnuit.

Notă:

Se poate face o distincție între zonele libere comerciale și zonele libere industriale. În zonele libere comerciale, mărfurile sunt admise până la un transfer ulterior, iar prelucrarea sau transformarea lor sunt de obicei interzise. Mărfurile admise în zonele libere industriale pot fi supuse unor operațiuni de perfecționare autorizate.

(b) termenul „teritoriu vamal” înseamnă teritoriul pe care legislația vamală a unui stat se aplică în totalitate;

(c) termenul „drepturi și taxe de import” înseamnă drepturile vamale și toate celelalte drepturi, taxe, redevențe sau alte impuneri care se percep la importul mărfurilor sau în legătură cu acesta, cu excepția redevențelor și impunerilor a căror valoare se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate;

(d) termenul „control vamal” înseamnă totalitatea măsurilor aplicate pentru a se asigura respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative de a căror aplicare răspund autoritățile vamale;

(e) termenul „persoană” înseamnă atât persoane fizice, cât și juridice, cu excepția cazului în care se specifică altfel.

PRINCIPIU

1. **Standard**

Reglementările vamale aplicabile în zonele libere se supun dispozițiilor prezentei anexe.

STABILIREA ZONELOR LIBERE

2. **Standard**

Legislația internă prevede condițiile de stabilire a zonelor libere, tipurile de mărfuri admise în astfel de zone și natura operațiunilor la care pot fi supuse mărfurile.

Note:

1. Zonele libere se stabilesc în general în locuri care prezintă avantaje geografice, cum ar fi porturile maritime sau fluviale, aeroporturile etc.

2. În conformitate cu dispozițiile legislației interne, zonele libere pot fi gestionate de către autorități vamale, de către alte autorități sau de către persoane fizice ori juridice.

3. **Standard**

Cerințele în ceea ce privește construirea și amenajarea zonelor libere, precum și condițiile în care se desfășoară controlul vamal se stabilesc de către autoritățile vamale.

Note:

1. Autoritățile vamale pot solicita ca zonele libere să fie împrejmuite; ele pot, de asemenea, să impună restricții asupra căilor de acces și să stabilească programul de lucru.

2. În scopul controlului, autoritățile vamale pot, în special:

— supune căile de acces către zonele libere la o supraveghere permanentă sau intermitentă;

— solicita persoanelor care introduc mărfuri într-o zonă liberă să țină evidența acestora, pentru a permite controlarea circulației mărfurilor;

— efectua verificări la fața locului asupra mărfurilor admise pentru a se asigura că acestea au fost supuse numai operațiunilor autorizate și că nu s-au introdus mărfuri neautorizate.

4. **Standard**

Autoritățile vamale au dreptul de efectua în orice moment un control al mărfurilor depozitate în spațiul oricărei persoane care a introdus mărfuri în zona liberă.

MĂRFURILE ADMISE

5. **Practică recomandată**

Admiterea mărfurilor într-o zonă liberă nu ar trebui supusă condiției ca mărfurile să fie introduse sau depozitate în cantități specificate.

6. **Standard**

Admiterea într-o zonă liberă este autorizată nu numai pentru mărfurile importate direct din străinătate, ci și pentru cele aduse din teritoriul vamal al statului respectiv.

Notă:

Mărfurile aduse din teritoriul vamal al statului în cauză pot fi mărfuri aflate în liberă circulație, mărfuri plasate sub un regim suspensiv sau mărfuri aflate sub un regim de perfecționare.

7. **Standard**

Mărfurile admisibile într-o zonă liberă care beneficiază de scutire de la drepturile și taxele de import sau de rambursarea acestora atunci când sunt exportate beneficiază de o astfel de scutire sau restituire imediat după introducerea în zona liberă.

8. **Standard**

Mărfurile admisibile într-o zonă liberă care beneficiază de scutire de la drepturile și taxele interne sau de rambursarea acestora atunci când sunt exportate beneficiază de o astfel de scutire sau restituire după introducerea în zona liberă.

Notă:

Scutirea sau restituirea se acordă, în general, imediat după intrarea mărfurilor într-o zonă liberă. În cazurile speciale, scutirea sau restituirea pot fi acordate cu condiția exportului mărfurilor din teritoriul național. În mod excepțional, se poate solicita, de asemenea, dovada sosirii mărfurilor în țara de destinație.

9. **Standard**

Nu se refuză admiterea mărfurilor într-o zonă liberă numai pe considerentul țării de origine, de proveniență sau de destinație a mărfurilor.

10. **Standard**

Nu se refuză admiterea într-o zonă liberă a mărfurilor aduse din străinătate numai din motivul că mărfurile fac obiectul unor restricții sau interdicții, altele decât cele impuse din rațiuni de moralitate sau ordine publică, siguranță publică, igienă sau sănătate publică, ori din considerente de ordin veterinar sau fitopatologic, ori care se referă la protejarea brevetelor, mărcilor comerciale sau a drepturilor de autor.

11. **Practică recomandată**

Mărfurile care constituie un pericol, care pot afecta celelalte mărfuri sau care necesită instalații speciale ar trebui admise numai în zonele libere amenajate special în acest scop.

INTRODUCEREA MĂRFURILOR ÎNTR-O ZONĂ LIBERĂ

12. **Standard**

În cazul în care trebuie prezentat autorităților vamale un document referitor la mărfurile introduse într-o zonă liberă direct din străinătate, fără să traverseze teritoriul vamal al statului respectiv, autoritățile vamale nu solicită mai mult decât prezentarea unui document comercial sau administrativ (factură comercială, scrisoare de trăsură, aviz de expediție etc.) care prezintă principalele caracteristici ale mărfurilor în cauză.

13. **Practică recomandată**

Admiterea într-o zonă liberă a mărfurilor aduse din teritoriul vamal al statului respectiv sau care au tranzitat acel teritoriu nu necesită completarea altui document decât declarația mărfurilor solicitată în mod normal în acel teritoriu pentru a justifica exportul, reexportul sau tranzitul mărfurilor.

14. **Standard**

Autoritățile vamale nu solicită garanție pentru admiterea mărfurilor într-o zonă liberă.

15. **Standard**

În cazul în care autoritățile vamale desfășoară un control al mărfurilor destinate intrării într-o zonă liberă, ele iau numai măsurile considerate ca fiind indispensabile pentru a se asigura respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative de a căror aplicare răspund autoritățile vamale.

Notă:

În special, autoritățile vamale se pot asigura că mărfurile sunt din categoria celor permise într-o zonă liberă și că nu s-au încălcat interdicțiile și restricțiile pertinente.

OPERAȚIUNI AUTORIZATE

16. **Standard**

Pe lângă încărcare, descărcare, transbordare și depozitare, mărfurile admise într-o zonă liberă comercială pot fi supuse operațiunilor necesare pentru conservarea lor, precum și unor forme obișnuite de manipulare pentru îmbunătățirea formei de prezentare sau a vandabilităţ ii lor ori de pregătire a acestora pentru transport, cum ar fi împărțirea sau gruparea coletelor, sortarea și clasificarea, precum și reambalarea.

17. **Standard**

Operațiunile de perfecționare la care se pot supune mărfurile admise într-o zonă liberă industrială se specifică de către autoritățile competente în termeni generali și/sau în detaliu printr-un regulament aplicabil în toată zona liberă sau prin autorizația acordată întreprinderii care desfășoară astfel de operațiuni.

Notă:

Dreptul de a desfășura operațiunile de perfecționare poate fi supus condiției ca autoritățile competente să considere aceste operațiuni avantajoase pentru economia națională.

MĂRFURI CONSUMATE ÎN INTERIORUL ZONEI LIBERE

18. **Standard**

Legislația internă enumeră cazurile în care mărfurile ce urmează a fi consumate în interiorul zonei libere pot fi admise fără plata drepturilor și taxelor și stabilește condițiile care trebuie îndeplinite.

Note:

1. Admiterea liberă poate fi permisă nu numai în privința drepturilor și taxelor de import, ci și în privința drepturilor și taxelor interne.

2. Este, de asemenea, permisă admiterea liberă a echipamentului care se folosește exclusiv în interiorul zonei libere pentru transportul, depozitarea și transformarea mărfurilor.

TRANSFERUL PROPRIETĂȚII

19. **Standard**

Este permis transferul proprietății asupra mărfurilor admise în zona liberă.

Note:

1. Se poate interzice vânzarea cu amănuntul în interiorul zonei libere.

2. Mărfurile admise în zonele libere pot fi folosite pentru aprovizionarea vapoarelor și a aeronavelor.

DISTRUGEREA

20. **Standard**

Mărfurile admise în zonele libere pot fi distruse sau deposedate de valoarea comercială sub control vamal.

DURATA STAȚIONĂRII IN ZONA LIBERĂ

21. **Standard**

Nu se impune nici o limită asupra duratei staționării mărfurilor în zona liberă.

SCOATEREA DIN ZONA LIBERĂ

22. **Standard**

În cazul în care la vamă trebuie prezentat un document cu privire la mărfurile care după scoaterea dintr-o zonă liberă se transportă direct în străinătate fără să traverseze teritoriul vamal al statului respectiv, autoritățile vamale nu solicită mai mult decât prezentarea unui document comercial sau administrativ (factură comercială, scrisoare de trăsură, aviz de expediție etc.) care prezintă principalele caracteristici ale mărfurilor în cauză.

23. **Standard**

Singura declarație necesară pentru mărfurile cărora li se permite intrarea în teritoriul vamal al statului în cauză după scoaterea dintr-o zonă liberă este declarația mărfurilor, solicitată în mod obișnuit pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal.

24. **Practică recomandată**

Mărfurile cărora le este permisă scoaterea dintr-o zonă liberă și introducerea pe teritoriul vamal al statului în cauză ar trebui să poată beneficia de regimurile suspensive sau de perfecționare în vigoare, în condițiile aplicabile mărfurilor importate direct din străinătate.

25. **Standard**

Legislația internă specifică momentul care se ia în considerare în scopul determinării valorii și a cantității mărfurilor ce pot fi introduse în consum după scoaterea dintr-o zonă liberă, precum și drepturile și taxele de import care li se aplică.

26. **Standard**

Legislația internă specifică normele care se aplică pentru determinarea valorii drepturilor și taxelor de import aplicate mărfurilor care pot fi introduse în circuitul de consum intern după manipulare sau perfecționare într-o zonă liberă.

Note:

1. Valoarea drepturilor și taxelor de import aplicate mărfurilor care se introduc în circuitul de consum intern după ce au fost perfecționate într-o zonă liberă poate fi limitată la valoarea drepturilor și taxelor de import aplicate mărfurilor străine utilizate, în starea în care se aflau atunci când au fost introduse în zona liberă, plus, în cazul utilizării mărfurilor de origine națională sau a celor importate cu plata drepturilor și taxelor de import, la valoarea oricărei scutiri sau restituiri a drepturilor și taxelor interne sau a drepturilor și taxelor de import acordate atunci când mărfurile au fost introduse în zona liberă.

2. Se poate prevede o procedură specială de evaluare în cazul în care echipamentul folosit pentru transformarea mărfurilor într-o zonă liberă a fost admis fără plata drepturilor și taxelor de import.

DESFIINȚAREA UNEI ZONE LIBERE

27. **Standard**

În cazul desființării unei zone libere, persoanelor în cauză li se acordă suficient timp pentru transferul mărfurilor.

INFORMAȚII PRIVIND ZONELE LIBERE

28. **Standard**

Autoritățile vamale iau măsuri pentru ca orice persoană interesată să poată obține fără dificultate toate informațiile utile cu privire la reglementările vamale aplicate în zonele libere.